

PORADNIK
wskazówek i dobrych praktyk
dla nauczycieli lektoratu
w pracy z osobami z niepełnosprawnościami

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

Niniejszy poradnik zawiera zbiór najistotniejszy zbiór wskazówek oraz dobrych praktyk do zastosowania w pracy z osobami z niepełnosprawnościami. Jest on skierowany do nauczycieli lektoratów, choć znajdzie on także zastosowanie w pracy każdego innego nauczyciela.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 1.

Niezależnie od stopnia i rodzaju niepełnosprawności, studentom należy się szacunek i wyrównany dostęp do edukacji.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 2.

Niezależnie od stopnia i rodzaju niepełnosprawności studenta musimy zawsze pamiętać, że jest to osoba z takimi samymi **prawami i obowiązkami**, jak każdy inny student grupy. Należy im się uzyskanie edukacji tak samo wysokiej jakości, jak każdy inny student, a poświadczający uzyskanie wyższego wykształcenia dyplom jest tego poświadczeniem.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 3.

W nauce języka obcego słuch, mowa oraz wzrok są kluczowymi zmysłami, dlatego też osobom z niepełnosprawnościami dotyczącymi tych zmysłów musimy poświęcić więcej uwagi i upewnić się, że rozumieją przekazywaną treść, zasady poprawnej wymowy, itp.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 4.

Należy pamiętać, że zdobycie lub zapoznanie się z materiałami może być utrudnione dla osób z niepełnosprawnościami, dlatego dobrą praktyką jest informowanie o wymaganej literaturze, a także przekazywanie dodatkowych materiałów ze znacznym wyprzedzeniem.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 5.

Studenci z niepełnosprawnościami mogą prosić o zmianę formy egzaminowania. Niezależnie od formy testu czy egzaminu, należy zadbać o to, by poziom trudności ani zakres materiału nie odbiegały od tych, które zdaje reszta grupy.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 6.

W kontakcie ze studentem z niepełnosprawnością dotyczącą wzroku należy dyskretnie porozmawiać ze studentem i dowiedzieć się, jakie ma potrzeby (czy mają znaczenie: rząd, w którym siedzi student, oświetlenie sali, ew. inne czynniki). Student niewidomy może potrzebować także specjalnych pomocy naukowych np. nagrań zajęć, własnym notebookiem czy nawet własnym dodatkowym oświetleniem. Komentowanie lub zwracanie na to uwagi może zniechęcić studenta.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 7.

Pracując z osobami niewidomymi lub słabowidzącymi należy pamiętać, by zawsze odczytywać wszystko, co zapisujemy na tablicy zwracając uwagę na literowanie słów w języku obcym.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 8.

Prosząc studentów do odpowiedzi dobrą praktyką jest zwracanie się imieniem lub nazwiskiem studenta, jeśli w grupie znajdują się osoby niewidome lub słabowidzące; natomiast wskazywanie gestem wybranego studenta, gdy w grupie znajdują się osoby z niepełnosprawnością słuchu.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 9.

Kluczem w edukacji osób z niepełnosprawnością jest **cierpliwość**. Studentom mającym trudność z wymową nie należy przerywać ani kończyć za nich wypowiedzi. Można przypominać zasadę gramatyczną lub brakujące słowo, ale przy tym wciąż oczekiwać samodzielnego sformułowania poprawnej odpowiedzi.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 10.

Studentów mających trudność z mową nie należy zwalniać z wypowiedzi ustnych. Uzyskują oni taką samą edukację, więc wymagania w stosunku do nich nie mogą być mniejsze.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 11.

W sytuacji, gdy, ze względu na trudność z mową, nie jest dla nas jasne, czy student podał poprawną odpowiedź. Dobrą praktyką jest nie proszenie o powtórzenie odpowiedzi, a zadanie kolejnego pytania weryfikującego.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 12.

U odniesieniu do studentów z niepełnosprawnością słuchu należy pamiętać o tym by podczas zajęć mówić wyraźnie i głośno (lecz nie krzyczeć), nie zasłaniać ust, nie żuć gumy. Wskazane jest posiłkowanie się słowem pisanym, lecz pisząc na tablicy pamiętajmy, by nie wygłaszać wykładu będąc odwróconym plecami do studentów.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 13.

W sytuacji, gdy student z niepełnosprawnością słuchu korzysta z pomocy tłumacza języka migowego, należy pamiętać, by zwracać się do studentów, a nie kierować wykładu do tłumacza.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

WSKAZÓWKA 14.

W sytuacji, gdy nie jesteśmy w stanie zrozumieć mowy studenta niesłyszącego, możemy, za pomocą gestu, poprosić go o napisanie tego, co chciałby powiedzieć. W nauce języka obcego pamiętamy, że osoba nie ominię barier, jakie stawia przed nim niepełnosprawność, dlatego nie możemy spodziewać się, że wymowa studenta niesłyszącego będzie lepsza w języku obcym, niż w języku ojczystym.

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA

Dziękujemy za zapoznanie się z naszym poradnikiem. Należy jednak pamiętać, że stosowanie się do zawartych w nim rad to jedynie początek drogi do dostępności, ponieważ nasze 14 wskazówek dotyka jedynie najważniejszych kwestii pracy z osobami niepełnosprawnymi i w żadnym razie nie wyczerpują one tematu.

W skutecznej i wolnej od dyskryminacji pracy z osobami niepełnosprawnymi liczy się codzienny wysiłek i cierpliwość. Powodzenia!

WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA